„A keresztfához megyek, mert máshol nem lelhetek nyugodalmat lelkemnek…”

Március első hetében, az iskolabezárás előtt alkalmunk volt a katolikus templom falain belül keresztutat járni a felső évfolyamon.

Az 5/a, 6/a, 6/c, 7/a, 7/b, 8/a, 8/b és eltérő tagozatos diákoknak alkalma volt közel két év után ismét résztvenni olyan zarándokúton, mely közösségben, de mégis egyénileg járva okozott sok-sok meglepetést és elgondolkodtató perceket.

Öröm volt látni, hogy komolyan vettétek a feladatot, és el sem tudjátok képzelni, hogy Jézusnak mekkora örömet okoztatok – és nem számítva nekem is!

Hogy miért?

A mai világban nem szeretnek a felnőttek sem csendben lenni, megállni, figyelni. A mobiltelefon világában sokszor a nyomógombok és az állandó zene, zaj, ami körülveszi az embert nem arra indítja, hogy elcsendesedjen, pláne, hogy magával foglalkozzon. De Ti ezt megtettétek, köszönet és hála érte!

Többen úgy gondoltátok, hogy a keresztúti állomásokon Ti szeretnétek vinni a keresztet, cipelni Jézussal a nehéz terhet és viseltétek különösebb tanári ráhatás, vagy kérés nélkül, néha még magam is meglepődve, hogy többen fogtátok egy-egy stációnál. Ti megtettétek, hála és köszönet érte!

A járványhelyzetre való tekintettel vállaltátok, hogy maszkban és egymásra figyelve, toleránsan viselkedve, a nehéz elindulás után mindvégig betartsátok a kérésemet, köszönet és hála érte!

Rendezetten, a másik imádságos lelkületére figyelve, közösen imádkozva buzgón és odaadóan tettétek meg, és a fegyelmezett, vigyázzbaállással példát mutattatok a mai világ szertelen és nyugtalan társadalma számára, miközben hívek imádkoztak lélekben velünk együtt a közös keresztutunkon másokért és Értetek! Köszönet és hála Érte és Értük is!

Többen leültetek és szemlélődve magatokba zárkózva gondolkodtatok tovább egy-egy állomásnál, hogy még inkább befogadjátok az isteni kegyelmet, amely megérintette a szíveteket és alkalmassá tettétek magatokat az élményre, köszönet és hála érte Jézusunk!

Jól éreztétek magatokat a keresztutunk végén, képesek voltatok arra is, hogy gyertyát gyújtsatok másokért, felajánljátok a szenvedést – hiszen nem mindennap jártok templomi keresztutat -, valamint nem rohantatok ki a templom csendes mélyéről sem közös imánk végén, köszönet és hála érte!

A templomnak van ereje, csendesen és méltósággal tértetek vissza az iskola épületébe, többeket utána látva is a nyugalom, a lélekemelő pillanat járt át, vigyáztatok arra, hogy ne múljon el rögtön ez az összeszedettség, köszönet és hála érte!

Köszönet és hála Értetek!

Vigh Péter János